

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

КОВАЧИЦА, СЕПТЕМБАР 2005.
БРОЈ 2208

НАЈВЕЋИ БОРАЦ ЗА ОДБРАНУ СРБИЈЕ!

Др Војислав Шешељ сведочећи на суђењу Слободану Милошевићу у такозваном Хашком трибуналу показао је како се брани Србија и њен народ и државни интереси. Шешељ је својим примером у Хагу показао да су интереси народа и државе изнад личног интереса.

ЗБОГ КРИМИНАЛА У ВАНРЕДНЕ ИЗБОРЕ

Због бројних злоупотреба и незаконитости актуелна демократска власт у Ковачици под притиском Српске радикалне странке и одборника Ђуре Филиповића била је принуђена да распише ванредне изборе

Нефункционисање постојећег Савета Месне заједнице Идвор и неконтролисано трошење финансијских средстава без икаквих одлука Савета довело је до тога да су се под притиском представника Српске радикалне странке чији су одборници у Скупштини општине на челу са Ђуром Филиповићем изборили за расписивање ванредних избора за Савет Месне заједнице Идвор.

Зашто су се морали расписати ванредни избори за Савет ове месне заједнице?

Поједини чланови Савета без икаквих одлука органа Месне заједнице Идвор потрошили су 2.659.000,00 динара, што се најбоље види из извештаја о раду Савета Месне заједнице за 2004. годину, а који је оверио својим потписом Златоје Вукосављевић без одлука Савета. Због сумње да је део овог новца покраден поднете су кривичне пријаве. Да постоји сумња у нерационално и незаконито трошење средстава Месне заједнице најбоље потврђује пример да је председник Савета Златоје Вукосављевић потрошио 533.000,00 динара на име путних трошкова иако је познато грађанима Идвора да Вукосављевић Златоје и други чланови Савета станују у Идвору и да ником до сада није јасно где су то они путовали.

Исти ови људи за репрезентацију су потрошили 95.000,00 динара. Ово је за невероватно да се оволики износ пара пореских обвезника може да троши у време највеће кризе. Српски радикали истичу да је на име

репрезентације Савет Месне заједнице Ковачица за 2004. годину потрошио за трећину мање, односно, 66.000,00 динара.

Шта је било са средствима самодоприноса?

У извештају за 2004. годину самодопринос на подручју Месне заједнице Идвор се и не помиње. Наиме, нигде се не види где су и у шта потрошене паре прикупљене од мештана Идвора. О информисању грађана о догађајима у Месној заједници не може се говорити. Ни једна одлука о извршеним пословима, или плановима рада, нигде није објављена, или, пак, истакнута на огласној табли Месне заједнице. Све ове не законите и криминалне радње по

мишљењу српских радикала у Идвору могла је да уради само власт Демократске странке у Месној заједници и Скупштини општине Ковачица.

Криминал у домовима културе

Под окриљем актуелних општинских власти и у културним установама догађају се крађе и злоупотребе. У Дому културе "Михајло Пупин" у Идвору је катастрофално стање. Покрадена је опрема за приказивање филмова. Покрадени су радијатори, књиге из библиотеке и многи други инвентар. Из овог Дома се краде чак и струја. Да ли је могуће да се за 2004. годину струја плати за Дом културе у Идвору 420.000,00 динара, а поређења ради у Домов-

У Музеју великог српског научника Михајла Пупина катастрофално стање

има културе у Дебељачи за струју је плаћено 17.000,00 динара, а у Црепаји 33.000,00 динара.

Неодговорна власт не брине чак ни о квалитету воде за пиће која је у Идвору најлошија на подручју Јужног Баната. На основу редовних анализа воде види се да наша деца и буквално пију најзагађенију воду, која не би смела да буде за употребу. У исто време општинске власти на челу са председником Мирославом Кришаном су одлучиле да потроше 300.000,00 евра за изградњу неколико базена за купање у Ковачици. Дакле, док се Кришан купа у ђакузију мештани Идвора се трују водом за пиће.

Ево још једног лошег примера актуелне демократске власти у општини Ковачица. Основна школа је у веома тешкој ситуацији. У овој школи не може да се користи физкултурна сала. Њом уместо ученика трче пацови.

Због бројних злоупотреба и незаконитости актуелна демократска власт у Ковачици под притиском Српске радикалне странке и одборника Ђуре Филиповића била је принуђена да распише ванредне изборе за Савет Месне заједнице Идвор.

Месни одбор Српске радикалне странке у Идвору се озбиљно припрема за ванредне изборе у Савет Месне заједнице Идвор.

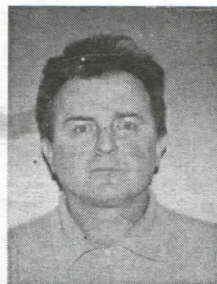
СРС као најјача политичка партија која из дана у дан ужива највеће поверење бирача у Србији очекује победу у Идвору.

Кандидати за Савет месне заједнице су часни, поштени и вредни домаћини који неће дозволити лоповлук. Они ће се посебно заложити за уважавање мишљења и интереса грађана. Радикали ће обезбедити јавност рада Савета Месне заједнице и увид у све зашта се троше паре грађана. Кандидати Српске радикалне странке спремни су да прихвате изазов и послушају глас Идворчана. Глас за српске радикале неће бити узалуд дат.

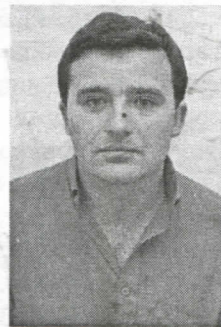
ЛИСТА КАНДИДАТА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ЗА САВЕТ МЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ИДВОР

1. Ђура Филиповић

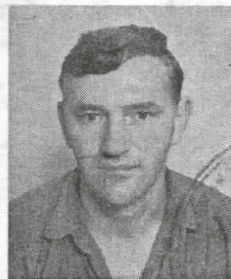
2. Маринко Стојић

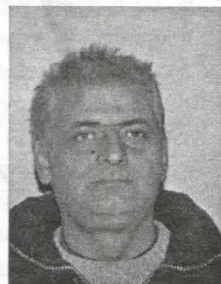
3. Томислав Жарков

4. Бранко Михајлов

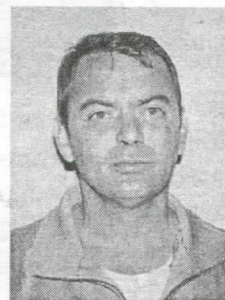
5. Бранко Чатлајић

6. Александар Ивановић

7. Рада Стојић

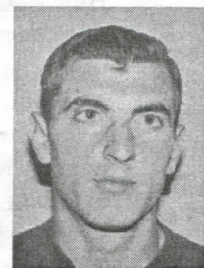
8. Мита Калин

9. Новица Савић

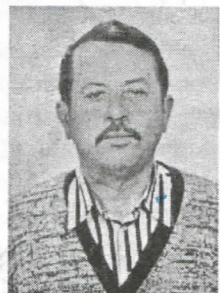
10. Марија Пејчић

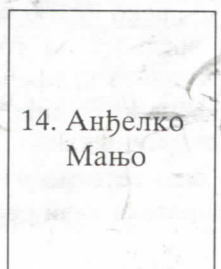
11. Станко Капунац

12. Станислав Терзин

13. Никола Живанов

14. Анђелко
Мањо

КОЛЕ БЕРЕ И УЗИМА ЕВРЕ

Пољопривредници на подручју општине Ковачица ору и копају, а други газдују њиховим трудом - Хоће ли Костић коначно положити рачуне и вратити отету шећерану радницима

Пљачкашка и криминална распродаја српских предузећа од посебног значаја за српски народ и државу се наставља. Капитал који су радници стварали деценијама одлази у руке сумњивих власника и профитера којима није циљ унапређење и проширење производње и ново запошљавање, већ остваривање профита по сваку цену само за свој деп. За државу, народ и раднике шта преостане. А по правилу за њих су довољене мрвице. Најбољи пример за то је приватизација војвођанских шећерана, па и ове у Ковачици.

Но, пођимо редом. Својевремено пет српских шећерана приватизованих методом тендера и то ове у Ковачици и оне у Жабљу, Црвенки, Пећинцима и Бачу, продате су 2002. године са само једним поњуђачем, иако је добро познато да овај метод продаје подразумева трагање за стрешким партнером. Ово је из простог разлога, јер у одлучивању о најповољнијем купцу није пресудна цена понуђена за капитал, већ инвестициони и социјални програми.

Уместо тога, изигравањем законске регулативе досманлијска власт омогућила је да три највеће и најбоље шећеране у Војводини купи "МК Комерц" - компанија која се никада није бавила производњом шећера. Захваљујући подршци, пре свега, Демократске странке "МК Комерц" је могао да 70 одсто капитала три фабрике шећера купи за по 183 динара са образложењем да су обавезе шећерана, пре свега према Нафтної индустрији Србије, огромне. Шећеране које је "МК Комерц" купио на тендеру за по 183 динара у тренутку продаје на залихама су имале преко 72.000 тона шећера чија је вредност на тржишту Европске уније уз преференцијале на увоз шећера из Србије, била преко 43.000.000,00 евра.

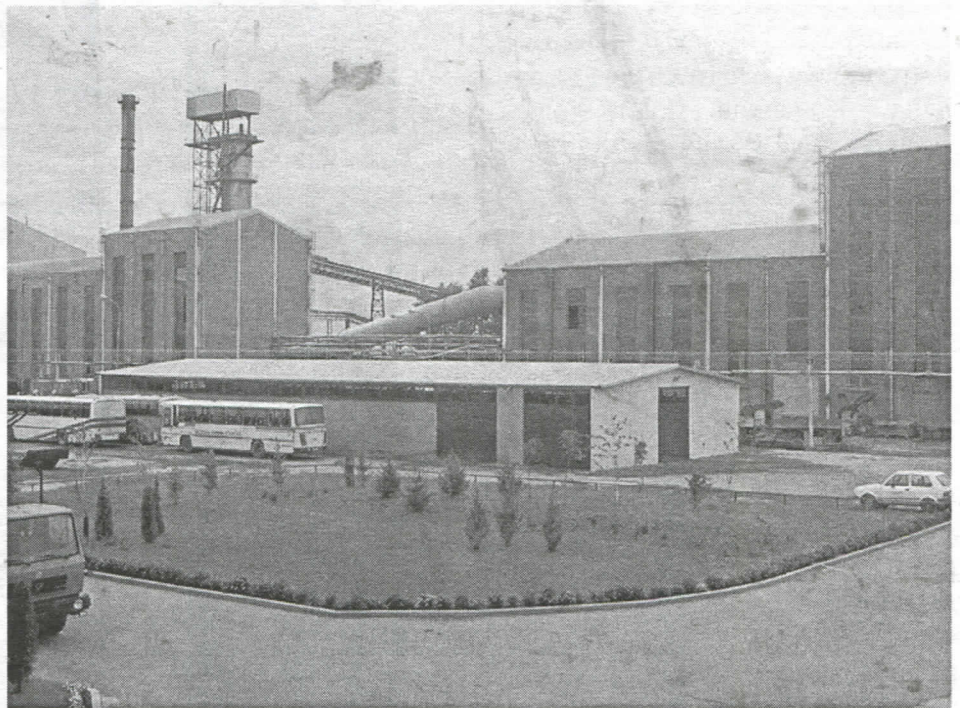
Као што се само из ових наведених поратака види реч је о крим-

иналној радњи која је месецима узнемиравала домаћу јавност.

Српски радикали посећају да је шећерна афера коју је директно проузроковао Миодраг Костић, иначе блиски пријатељ Ђинђићеве Демократске странке и њен

ла могућност да се представи и као произвођач. Надлежни органи у Србији морају да кажу коначан суд о реекспорту најпре увезеног, а потом извезеног шећера.

Управо захваљујући досовској и новодосовској власти највише

Шећерана у Ковачици: прети ли увоз шећера

дугогодишњи финансијер. Не малу одговорност сноси Мирољуб Лабус, јер је у време продаје шећерана био потпредседник Савезне владе, иначе "експерт" Г - 17 плус. Овој двојци треба придодати и Александра Влаховића ДОС-овског министра за привреду и челника Агенције за приватизацију.

Иако власти ондашње и садашње, у жељи да се што дуже задрже на власти ћуте о шећерној афери она ће ипак, морати, ако ни због чега другог, да утврди главне кривце због којих је извршена непримерена продаја шећерана и због чега им је Европска унија више од годину дана због кршења међународних прописа забранила извоз нашег шећера. Новодосовска власт мора да објасни како је "МК Комерц", фирма која се бавила искључиво трговином доби-

су изгубили произвођачи шећерне репе и држава, а профитирали људи блиски владајућим странкама. На тај начин пљачком и криминалним радњама српска Војводина више није регион са највећим потенцијалом за производњу шећерне репе у централној Европи. Производња опада из године у годину, па прети опасност да Србија уместо трдиционалног извозника постане увозник шећера. Због нерентабилне производње шећерне репе војвођански паори је све мање сеју јер више неће да буду најамна радна снага профитера Миодрага Костића.

Српски радикали стоје на становишту да се шећерана мора вратити радницима у поступку поништавања приватизације шећеране у Ковачици.

ЖУТИ И ЊИХОВА КОАЛИЦИЈА

Неки чланови ПСС су били доскорашњи одани чланови СПС-а па су чим им се указала прилика ту заклетву погазили и отишли Карићу у загрљај.

Новодосовска власт - жути (ДС) потпомогнути Чанковим лигашима и једним одборником Коалиције Војводина имали су само једног одборника више од одборника опозиције у општини Ковачица. Да би ојачали своју власт и обезбедили услове да изгласају све што желе, решили су да нађу упориште и у неким странкама из опозиције.

Како им Српска радикална странка за то није погодна, јер радикали ни са ким, а посебно са жутима нису трговали, видели су да је за то најподеснија странка Богољуба Карића, односно Покрет снага Србије (ПСС).

Неки чланови ПСС су били доскорашњи одани чланови СПС-а те су чим им се указала прилика ту заклетву погазили и отишли Карићу у загрљај. У току предизборне кампање они су жестоко нападали председника општине Мирослава Кришана и његове жуте и тако добили довољно гласова да освоје четири одборничка места. Међутим, то им ништа не смета да се том истом жутом Мирославу Кришану придруже зарад својих интереса и на тај начин успеше да преваре бираче. Добили су једно место у Општинском већу и у Управном одбору. Воле људи власт!

Што се тиче одборника Коалиције Војводина по Закону о локалној самоуправи предвиђено је да одборник не може бити запослен у општинској управи и да буде лице које именује, односно поставља Скупштина општине. Међутим, у Ковачици се овај Закон не поштује, па је дошло до сукоба интереса. Одборник Лазар Ружић је истовремено и члан

Општинског већа, а преко ноћи је постао и "неопходан кадар" у Дому здравља.

О Чанковим лигашима нема много новог ни лепог да се каже. О њима се зна све како на локалу тако и у Покрајини. У Ковачици су лигаша искључиво привезак Демократској странци и служе им за изгласавање свега што жути замисле. Продали су веру за вечеру, те је тако бивши председник ОО Лиге социјалдемократата Војводине постављен на новоотворено место директора Фонда за комуналну изградњу и грађевинско земљиште, док је садашњи председник задржао место "вечитог" потпредседника СО Ковачица. Демократе, односно жути, са својим предводником Мирославом Кришаном и "независном" уређивачком политиком Телевизије Ковачица и њеним директором Гојком Вукадином шире бесмислице и лажи на рачун одборничке групе српских радикала у Скупштини општине Ковачица.

Искључена јавност рада у општини Ковачица

Седнице СО Ковачица на локалној телевизији се не преносе директно, па се чак не емитују ни делови снимака где се критикује назови демократска власт. Српски радикали истичу да се залажу за јавност рада и траже да се седнице Скупштине општине директно преносе на ТВ Ковачица и да се укине одлука Мирослава Кришана који је практично забранио директне преносе и на тај начин је одузео право грађанима Ковачице да се изворно информишу о раду одборни-

ка које су бирали. Доста је било самовоље Мирослава Кришана!

Власт поспешује сукоб интереса

Демократска власт и председник општине су необазујући се на сукоб интереса нити на стварне интересе пореских обвезника набавили су цип "Чироки" који су купили од Зорице Ченде, члана Општинског већа и члана Демократске странке. Да ли сте ви грађани Ковачице за овакву власт гласали?!

Председник Мирослав Кришан користи апсолутистичку власт (што му додуше и такозвани демократски закони дозвољавају) тако да Општинско веће скоро да и не функционише.

У органима управе општине Ковачица нагомилало се толико радника, па само што не седе једни другима на глави тако да је и од архиве у дворишту морала да се направи канцеларија за новопримљене.

Но и поред тога и даље остаје проблем скученог простора. Тако на пример у малој канцеларији се гурају две секретарице, једна од раније, а друга доведена по партијској линији директно са места секретара Општинског одбора Демократске странке. Зашто би је странка плаћала кад то може да се ради општинским парама пореских обвезника.

Зато одборничкој групи СРС и даље предстоји тешка борба у доказивању истине и истеривању правде за наше грађане. Српски радикали су убеђени да ће бирачи на следећим изборима све ово препознати и адекватно наградити гласајући за Српску радикалну странку.

НЕФОРМАЛНА ГРУПА ВЛАДА СЕЛОМ

Радам Савета Месне заједнице Црепаја доминира неформална група која је сама себе изабрала и формирала у предизборној кампањи када су примењивали све могуће недемократске притиске и манипулације само са једним циљем да обезбеде гласове и власт у месној заједници.

Српски радикали Месног одбора Црепаја су још у предизборној кампањи указивали на недопустивост таквог начина рада у политичкој агитацији. Ова неформална група недемократа жари и пали у Црепаји и ни од кога контролисана ради шта хоће.

Што се тиче јавности рада Месне Заједнице слободно се може рећи да је рад овог тела далеко од очију јавности, а пре свега од грађана Црепаје који су те људе бирали. У прилог тврђњи о самоволној власти неформалне групе говори и податак изнет у извешају о раду Месне заједнице Црепаја за 2004. годину којим се за уређење паркинга простора исплаћује 326.000,00 динара а за поправку улице Вука

Влага нагриса стара здања

Караџића износ од 650.000,00 динара. По стручној оцени обим извршених радова у овој улици је вишеструко већи у односу на обим радова на паркинг простору. Оваква несразмера је вишеструко већа плаћена цена у односу на обим и исплаћену суму што доводи на логичан закључак да је протежиран нечији интерес.

Месни одбор Српске радикалне странке тражи од надлежних финансијских органа и МУП-а да

ЦРЕПАЈАЧКИ ДОМ (НЕ) КУЛТУРЕ

Кад уђете у црепајачки Дом културе уместо да се обавестите о репертоару представа, вас дочека и задахне непријатни мирис неопраних казана и судова од паприкаша. Што да перу, када ће је демократе поново закувати. Тако вам је Дом претворен у прљаву кухињу гладних демократа. Директор Зорана Којић све то здушно подржава.

Што се тиче утрошка буџетских средстава Српска радикална странка тражи да се и у Дому културе у Црепаји изврши детаљан финансијски преглед и утврди у које сврхе и ко и како троши паре пореских обвезника, јер и овде има много неправилности што ће надлежни утврдити и обавестити јавност.

одмах изврше финансијску контролу утрошка средстава самодоприноса грађана у Црепаји и о томе обавести грађане, јер они имају право да контролишу утрошак њихових пара од самодоприноса.

Дивље депоније на све стране

СЕЛО БЕЗ МЛАДОСТИ

Демократске власти општине Ковачица запоставиле су млади нараштај, па је Самош скоро остао без младих људи

Демократске власти које владају на подручју општине Ковачица у великој мери су запоставиле привредни развој овог краја. Мало је људи који данас раде, а и мали је број оних којима је актуелна власт обезбедила егзистенцију, иако су демократе у предизборној кампањи обећале да ће у Србији бити запослено чак 500.000 људи. Међутим, као што је познато, то је била чиста и смишљена превара бирача. Управо је то велики разлог што је у Самошу дошло до великог опадања наталитета, а и оно мало омладине што је остало припрема се да иде из села тражећи кору хлеба. Небрига демократске власти за младе људе, а посебно веома тешка економска ситуација у претежно пољопривредним домаћинствима довела је до тога да млади Самоша немају никакав интерес за бављење пољопривредном производњом, изузев малог броја појединаца. Пољопривредом, која у овом делу Србије има изванредне предуслове за развој данас се баве готово и искључиво старачка домаћинства која уз велике муке и тешкоће једва обезбеђују да преживе. Уместо да ова власт улаже у пољопривреду која је једина наша шанса за развој и просперитет, демократска власт у Ковачици улаже средства пореских обвезника за изградњу базена, куповину скувих аутомобила, на туристичка путовања и репрезентације.

У Месној заједници Самош неопходно је оживљавање производње у погону некадашњег "Новог дома". Изговор демократске општинске власти да локална самоуправа нема надлежности на оживљавању привреде и пољопривреде је само изговор. Од тог јаловог изговора мештани Самоша, али и општине Ковачица,

немају апсолутно никакве користи. Често се неспособност актуелне демократске власти прикрива којекаквим изговорима. То се уклапа у народну изреку: "Добар изговор никад није лош". Додуше демократска власт Ковачице користи и изреку: "Добар изговор пара вреди" у смислу придобијања личне материјалне

користи, при том не обраћајући пажњу на побољшање материјалног стања грађана општине Ковачица.

Српски радикали у свом програму имају за приоритет оживљавање природних ресурса, отварање нових погона како би се омогућило запошљавање што већег броја људи.

Велико незадовољство пољопривредника Падине

ВЛАДА УПРОПАСТИЛА СЕЉАКЕ

Велико је незадовољство створено код пољопривредника у Падини. Њих је посебно, као никад до сада, уздрмало незадовољство ниском откупном ценом пшенице. Ево и зашто.

Паори кажу да је улог превелик. Вишеструко је поскупело ђубриво. За 200 килограма ђубрива сељак треба да плати 2.600 динара. Да би то ђубриво изнео трактором на њиву мора да издвоји 1.600 динара. Томе треба придодати и цену орања која достиже 4.000 динара. Обрада земљишта севтвоспремачем кошта 1.600 динара а за семе пшенице треба издвојити 2.400 динара. Само сејање хлебног жита кошта додатних 1.600 динара. Свему овоме треба додати и високу цену прихрањивања пшенице додатном количином вештачког ђубрива у износу од 2.250 динара. Разбацавање тог истог ђубрива у току прихране пшенице кошта још 1.600 динара. За жетву хлебног жита комбајном треба платити 5.000 динара а за превоз рода са њиве до складишта 9.000 динара. Из свега овога се види да је коначан збир уложеног новца 23.550,00 динара.

Ако се узме да је ове године просечно родило 3.000 килограма по једном јутру пшенице цена седам динара по килограму пољопривреднику остаје само 21.000,00 динара што значи да по јутру губи више од 2.550 динара. То је најбољи доказ колико и ова влада упропаштава пољопривреду и пољопривреднике.

На почырку 21. века у
Уздину

НИШТА БЕЗ ОБРАНИЦЕ

Уздин насеље на подручју ковачичке општине већ деценијама муку мучи са пијаћом водом иако је проблем још из седамдесетих година прошлог века. Деморате су се побринуле да Уздинци још увек немају исправну воду за пиће Уздин и дан данас нема водовод иако деценијама грађани издвајају средства за самодопринос. Демократска власт општине Ковачица ништа није предузела да Уздин добије водовод и квалитетну воду, иако су жути у предизборној кампањи то грлато обећавали. Актуелни председник општине Ковачица Мирослав Кришан као предност уласка у Европску унију, између осталог, стално истиче да се вода за пиће у Европи купује у флашама. Очигледно да Кришан заборавља на чињеницу да су његове демократе успеле да флаширану воду на нашем тржишту скупље продају од литри од млека. Кришан заборавља и то да су примања грађана, а посебно пензионера и инвалида, на подручју општине Ковачица таква да не могу да подмире чак ни комуналне и пореске обавезе.

Вода и водовод грађанима Уздина није луксуз већ прека потреба. Зато ће мештани насељеног места Уздин на следећим локалним изборима знати да оцене садашњу демократску власт и њене, тако рећи, никакве резултате.

Само ово би био довољан разлог да Мирослав Кришан, председник општине Ковачица поднесе оставку због обмане и преваре бирача на протеклим изборима.

Ковачичка наива

УМЕТНОСТ ЗА ПОНОС

Навршило се пола века плодног рада познате сликарке наиве Алжбете Чижикове

Навршило се 50 година уметничког и наивног сликарства Алжбете Чижикове. Она припада Ковачичком ликовном кругу од самог почетка. Први пут је излагала још далеке 1954. године. Прва упутства о наивном сликарству стекла је педесетих година у кружоку познатог сликара наивца Мартина Јаноша. Цео свој живот Алжбета Чижикова је провела у Ковачици. Посматрала је значајна ликовна струјања у чувеној Ковачичкој школи

наиве. Сликарка Алжбета Чижикова најчешће слика доживљаје из младости. Слика и сећања на некадашњи живот села који је као дете запамтила. Тако су настали призори недељних сеоских игара младића и девојака, необуздане младалачке игре на снегу или распеване бербе грожђа. Пут који је сликарка прошла кроз пет деценија рада је испоштован. Она је остала доследна сама себи и верна словачкој традицији.

